

Parochie	1
In de pen	6
Klapstoel	8
Buitenland	9
Kerk	10
Samenleving	12
Varia	13
Dossier	14
Mensen	16
Volksdevotie	17
Het verlangen	18
Film	19
Op-tocht	20
Boekenhoek	21
Bisdom	22
Podium	24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

„ Het interview van VT4 met Roger Vangheluwe, de voormalige bisschop van Brugge, schokte zowel de Kerk als de samenleving. En dat terwijl de wonden nog lang niet waren geheeld. De eensluidende commentaren lieten aan duidelijkheid niet te wensen over: onvoorstelbaar, zielig, intriest. Ook de bisschoppen distantieerden zich van Vangheluwes uitspraken en hadden geen goed woord over voor zijn demarche.

Als Vangheluwe met dat interview zijn spijt wilde betuigen, heeft hij het tegendeel bereikt van wat hij beoogde. Aan het woord was een man die er vooral op uit was de feiten te minimaliseren en zichzelf goed te praten. Zijn spreken had een ondertoon van: „Geef toe, zo erg was het toch niet?“ Geen seconde zagen we een schuldbevuste boeteling die zich, in de geest van het evangelie, had teruggetrokken en met veel schroom en deemoed vertelde dat hij ernstig in de fout was gegaan. Niets wees erop dat hij besepte hoeveel leed hij zijn slachtoffers heeft berokkend of hoezeer hij vele gelovigen heeft misleid. Hij leek ook nog steeds niet in te zien dat hij zich nooit tot bisschop had mogen laten wijden. Wel vertelde hij, bijna terloops, over een tweede slachtoffer. Zijn verwijt dat de samenleving priesters viseert en minder oog heeft voor andere daders van seksueel misbruik, versterkt het vermoeden dat hij zich verongelijkt voelt. Dat hij met dit interview ook de geloofwaardigheid van de Kerk verder ondergraaft, besepte hij kennelijk niet.

De aardschok van 23 april 2010, toen Vangheluwe ontslag nam als bisschop van Brugge, en de nasleep daarvan – de huiszoekingen in Mechelen en Operatie Kelk, en de rapporten van zowel de commissie-Adriaenssens als de Kamercommissie – zijn nog lang niet verwerkt, of er volgt een tsunami die op zijn beurt zware sporen zal nalaten. Het valt te vrezen dat priesters, religieuzen en leken die de afgelopen maanden in hun parochies, organisaties en christelijke bewegin-

Vangheluwe:
 na de aardbeving
 de tsunami

gen moeizaam puinruimden in de hoop gaandeweg het vertrouwen te herstellen en de geloofwaardigheid van de Kerk weer op te krikken, opnieuw van nul moeten beginnen. Een stevig geworteld en verinnerlijkt geloof kan ongetwijfeld tegen een stootje en is niet afhankelijk van een priester, een bisschop of een kardinaal. Maar hoe motiveer je veldwerkers die dagelijks in het defensief worden gedrongen en voortdurend met gevoelens van woede, verbijstering en ontgoocheling worden geconfronteerd? En hoe motiveer je schoolkinderen en jongeren voor een engagement in de parochie en in christelijke instellingen?

Twee weken geleden pleitten we voor een krachtig gebaar vanuit de Kerk naar de slachtoffers van seksueel misbruik. Bij de voorstelling van het rapport van de commissie-Adriaenssens, in september 2010, werd het idee gelanceerd een centrum voor erkenning, heling en verzoening op te richten. Het initiatief werd evenwel afgevoerd zonder dat er iets voor in de plaats kwam. Sommige bisschoppen maken momenteel veel tijd vrij voor ontmoetingen met slachtoffers en buigen zich over financiële regelingen. Een structurele oplossing voor opvang van en hulp aan slachtoffers laat evenwel nog op zich wachten. Hoelang nog?

Als onze Kerk haar geloofwaardigheid wil terugwinnen, zal ze veel deemoed en nederigheid moeten opbrengen. Daar blonk ze in het verleden niet in uit. Hoe dan ook, het herstel wordt een werk van lange adem. Ook al laat het afgelopen jaar zijn littekens na, onoverkomelijk is het niet. Deze tijd en deze samenleving bieden enorm veel kansen om het goede te doen en de evangelische boodschap onder elkaar te beleven. Als we daar samen werk van maken, staan we aan de vooravond van een nieuwe dageraad. En leert de kerkgeschiedenis niet dat uit de donkerste perioden van het christendom de grootste loutering voortkomt?„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Eén Kerk

KERK & leven, 6 APRIL 2011

Volgens lezer Hugo Verlaeckt moeten we kiezen tot welke stroming in de Vlaamse Kerk we willen behoren. Een eerste stroming zou staan voor een Kerk die open en hartelijk is, met respect voor alle mensen enzovoorts. Een tweede stroming, verpersoonlijkt door mgr. André-Joseph Léonard, zou staan voor een dogmatische Kerk die wetten en regels opstelt, en zich verder bezighoudt met mensen te veroordelen. Op die manier wordt gesuggereerd dat iedereen die de tweede strekking aanhangt een bekrompen mens is die geen nederigheid kent, egoïstisch is en zichzelf boven God stelt.

Maar mensen toch. Ik zag een documentaire over mgr. Léonard en ik hoorde hem in Hasselt. Welnu, hij is een bescheiden, maar zeer belezen man die weet waarover hij het heeft. Bovendien is hij heel open en leeft hij vanuit het evangelie. Hij zal geen mensen veroordelen, wel wat sommigen verkeerd doen. Is dat evenwel niet zijn volste recht als kerkherder?

We moeten niet kiezen tussen twee Kerken, want er is er maar één, namelijk die van Christus. Als ik een eucharistieviering wil bijwonen, dan ga ik vooraf toch ook niet informeren of de kerkvisie van de priester-voorganger wel strookt met de mijne? Als ik iemand in nood wil helpen, is de opinie van die mens over de bisschop dan belangrijk? Wil God misschien mijn gebed niet aanhoren, omdat ik akkoord ga met „een oude man uit Rome“?

Er is tegenwoordig veel te doen over de eenheid in de Kerk. Wel, laten we dan onze verschillen niet uitvergroten, maar samenwerken aan één Kerk rond Christus.

Gilbert KNUYT, Bilzen

Goed nieuws

KERK & leven, 6 APRIL 2011

Wij hebben goed nieuws voor u! „Een open, hartelijke Kerk waarin eenvoud, solidariteit, respect en een persoonlijke relatie met God centraal staan“, zoals Hugo Verlaeckt het omschrijft in zijn lezersbrief van **KERK & leven** van 6 april, hoeft niet in tegenspraak te zijn met een Kerk die zich toch wil houden aan „wetten en regels van die oude mannen uit Rome“.

Dat laatste vertalen we dan positief door te zeggen dat die Kerk trouw wil zijn aan Rome – en ja, daar hoort mgr. André-Joseph Léonard ook bij. Deze Kerk die beide, voor Verlaeckt tegenstrijdige, stromingen verenigt, vinden wij vooral terug in de nieuwe bewegingen, bijvoorbeeld in de Charismatische Vernieuwing, de Focolare, de Sint-Egidiusgemeenschap en de Emmanuelgemeenschap. Als lid van de gemeenschap Maria-Kefas en met vriendschapsbanden met de Emmanuelgemeenschap, mogen wij dit zelf beleven.

Het meest hoopgevende is evenwel dat we ook jongeren en zelfs jonge tieners bewust zien kiezen voor die persoonlijke relatie met de Heer – vanuit lofprijzing, liturgie en aanbidding. Vanuit die inspiratie willen we open, harte-

lijk en eenvoudig hun engagement in de Kerk en de wereld opnemen.

Enkele voorbeelden. Strijden voor de waardigheid van het leven wil niet zeggen dat we tegen welke soort mensen dan ook zouden zijn. Priester, bisschop en paus de plaats laten die hun toekomst, wil nog niet zeggen dat we onze taak als leek in deze Romegetrouwe Kerk niet kunnen opnemen.

Misschien klinkt dat voor sommigen ongeloofwaardig. Welaan dan: kom en zie...

Marc & Marijke DECKERS, Tremelo

Kernenergie

KERK & leven, 23 MAART 2011

Laat me toe mijn teleurstelling mee te delen over de manier waarop de hoofdredacteur in zijn column *Technologie beeft voor natuurgeweld* wetenschappers op gelijke voet stelt met lobbyisten in verband met „absolute veiligheid“.

„Absolute veiligheid is een wensdroom“, zoals ik in 1986 al schreef in het blad *Industriemagazine*. Ook een slogan *Dat nooit meer...*, zoals in uw blad van 30 maart, is niet juist. En de term ‘inherent veilig’ dient in die zin te worden opgevat dat er een zeer kleine faalkans bestaat voor een ongeval met omvangrijke gevolgen, en dus niet als een absolute veiligheid.

Ter info: op basis van jarenlange industriële en menselijke ervaring worden gebeurtenissen met een waarschijnlijkheid van 10-7

per jaar (één tienmiljoenste per jaar of de kans dat de gebeurtenis zich eenmaal voordoet tijdens tien miljoen jaar) als onwaarschijnlijk beschouwd. De slogans *Dat nooit meer* en *inherent veilig* zijn dan ook simplistische uitdrukkingen voor de term ‘onwaarschijnlijk’. Vanuit een kapitalistische/economische visie worden er geen technische voorzorgsmaatregelen genomen bij een ‘foutenboomanalyse’ met als resultaat een faalkans van 10-7 per jaar.

lr. Walter GOOSSENS, Antwerpen

Het ergste

KERK & leven, 23 MAART 2011

Graag een reactie op de lezersbrief van Werner Vyncke, waarin hij de column van Bert Claerhout over kernenergie, *Dat nooit meer...*, onverantwoord vindt. En dat zonder een ernstig argument aan te geven. De column vermeldt trouwens niets anders dan feiten.

Is een kernramp niet het ergste wat ons kan overkomen? Alles kan op korte of middellange termijn worden hersteld, behalve de door een kernramp aangerichte ravage. Hoe kan een redelijk mens vinden dat je hierover dan moet zwijgen?

Chris VANDER MASSEN, Kortrijk

Wilt u de actualiteit via **KERK & leven** beter volgen? Kijk dan af en toe eens naar onze website op het internet:

www.kerkenleven.be